

- गर्भवास (गर्भ + वास) m. die Wohnung der Leibesfrucht, Mutterleib M. 12, 78. JĀGŪ. 3, 63. MBH. 4, 2298. 12, 7747. 13, 5708. BHARTṬ. 3, 38.
- गर्भविद्युत्ति (गर्भ + वि०) f. Abortus im Beginn der Schwangerschaft SUÇA. 1, 278, 20, 21.
- गर्भविपत्ति (गर्भ + वि०) f. das Absterben der Leibesfrucht Verz. d. B. H. No. 1096.
- गर्भवेश्मन् (गर्भ + वे०) n. Mutterleib oder Wochengemach RAḠH. ed. Calc. 3, 12.
- गर्भव्याकरणा (गर्भ + व्या०) n. Bildung der Leibesfrucht, ein Abschnitt im Çātrīa-Theil der Medicin SUÇA. 1, 325, 19; vgl. 9, 8.
- गर्भव्यापद् (गर्भ + व्या०) f. das Absterben der Leibesfrucht Verz. d. B. H. No. 929.
- गर्भव्यूह (गर्भ + व्यूह) m. eine best. Schlachtordnung MBH. 7, 3110.
- गर्भशङ्कु (गर्भ + शङ्कु) m. a kind of vectis or instrument for extracting the dead foetus WILS.
- गर्भशय्या (गर्भ + शय्या) f. der Ruheort der Leibesfrucht, Mutterleib BRĀH. im ÇKDR. MBH. 12, 6758.
- गर्भसंक्रमण (गर्भ + सं०) n. das Eingehen in einen Mutterleib MBH. 14, 472.
- गर्भसमय (गर्भ + सं०) m. = गर्भकाल 2. VARĀH. BRH. S. 21, 31, 33.
- गर्भसंभव (गर्भ + सं०) m. Entstehung einer Leibesfrucht, das Schwangerwerden: स्या गर्भसंवाद्दच्छेत् (sc. पत्नीम्) JĀGŪ. 1, 69.
- गर्भसंभूति (गर्भ + सं०) f. dass.: तदेषा गर्भसंभूतिः कुतः KATHĀS. 5, 61.
- गर्भसुभग (गर्भ + सु०) adj. der Leibesfrucht Segen bringend: °गा देवी Verz. d. B. H. No. 1206. गर्भसौभाग्य ibid.
- गर्भसूत्र (गर्भ + सूत्र) n. Titel eines buddh. Sūtra WASSILJEW 327.
- गर्भस्थ (गर्भ + स्थ) adj. 1) im Mutterleibe befindlich SUÇA. 1, 322, 5. PAÑKĀT. II, 82. KATHĀS. 6, 29. so dumm wie ein Kind im Mutterleibe MBH. 3, 13358. — 2) im Innern von — befindlich: सूचीपद्मस्य (व्यूहस्य) गर्भस्थो गूढो व्यूहः कुतः पुनः MBH. 7, 3110.
- गर्भस्राव (गर्भ + स्राव) m. Fehlgeburt M. 5, 66. JĀGŪ. 3, 20. PAÑKĀT. Pr. 8. — Vgl. गर्भस्राव.
- गर्भस्रावित् (गर्भ + स्रावित्) 1) adj. eine Fehlgeburt verursachend. — 2) m. N. eines Baumes, Phoenix paludosa Roxb. (किन्नाल), RĀGĀN. im ÇKDR.
- गर्भागार (गर्भ + आगार) n. 1) Uterus RĀGĀN. im ÇKDR. — 2) ein inneres Gemach, Schlafgemach AK. 2, 2, 8 (nach Einigen: Wochengemach). TRIK. 2, 2, 5. H. 995. — 3) das Allerheiligste in einem Tempel, wo das Bild des daselbst verehrten Gottes aufgestellt ist, KATHĀS. 7, 71. — Vgl. गर्भगृह.
- गर्भाङ्क (गर्भ + अङ्क) m. Zwischenspiel in einem Acte: अङ्काद्प्रविष्टो यो रङ्गद्वारा मुखादिमान् । अङ्को ऽपरः स गर्भाङ्कः सवित्रः फलवानपि ॥ ŚĪU. D. 279; vgl. 365.
- गर्भार्द्र (गर्भ + अर्द्र) adj. Leibesfrucht verzehrend AV. 2, 25, 3.
- गर्भाधान (गर्भ + आधान) n. das Befruchten, das Belegen: स्त्रीगत्रोषु पुंगवानो गर्भाधानाय प्रथमगमनम् P. 3, 3, 71, Sch. eine der Befruchtung vorangehende Cerimonie: गर्भाधानमृती JĀGŪ. 1, 11. ऋतुस्त्रानाद्दृष्टं निषेकदिवसे सायं संध्यायामतीतायां पतिः शुचिः सुगन्धिः सुवेशो मन्त्रेण

सूर्यार्घ्यं दत्त्वा पूर्वभिमुखोपविष्टयाश्च वध्या दन्तिगाहस्तेनोपस्थं स्पृशन्मन्त्रं जपेत् । ततः पुनरपि उपस्थं स्पृशन्मन्त्रं जपेत् । ततो भार्यामुपेयात् ॥ BHAVADRYABHĀṬṬA im ÇKDR. अग्निस्तु मारुतो नाम गर्भाधाने विधीयते GRHJASAMĠR. 1, 2. MBH. 3, 13871. KAPILA 1, 33. Verz. d. B. H. No. 1034. an einer Wolke (vgl. गर्भ 3.) vollzogen MBH. 9.

गर्भवक्रांति (गर्भ + अत्र० von क्रम्) f. das Sinken der Leibesfrucht Verz. d. B. H. No. 929.

गर्भाशय (गर्भ + आशय) m. Uterus AK. 2, 6, 1, 38. H. 540. MBH. 14, 501. SUÇA. 1, 336, 20. 338, 1. 182, 6. 2, 56, 5. गर्भाशयस्य 1, 278, 18.

गर्भाष्टम (गर्भ + अष्टम) s. u. गर्भ 2.

गर्भास्पन्दन (गर्भ + अ - स्प०) n. Unbeweglichkeit des Fötus SUÇA. 1, 49, 15. 279, 4.

गर्भस्राव (गर्भ + स्राव) m. Fehlgeburt SUÇA. 1, 175, 7. — Vgl. गर्भस्राव.

गर्भित्त (von गर्भ) adj. schwanger in übertr. Bed. gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36.

गर्भित् (von गर्भ) adj. schwanger, trüchtig (eigentl. und übertr.): गर्भ इव सुधितो गर्भिणीषु RV. 3, 29, 2. ÇAT. Br. 11, 5, 1, 2. KĀTJ. Ça. 12, 5, 12. 25, 11, 18. ĀÇV. Ça. 9, 4. KATHOP. 4, 8. TS. 1, 8, 10, 1. pl. गर्भिणीयः (P. 7.3. 107, Vārti. 3, Sch. 3, 1, 85, KĀTJ., Sch.) 2, 1, 2, 6. Das womit eine Person schwanger geht im acc. oder instr.: सो ऽष्टौ द्रप्मान्गर्भभवत् ÇAT. Br. 6, 1, 2, 6. सर्वाणि भूतानि गर्भभवत् 8, 4, 2, 1. 9, 5, 2, 62. 11, 5, 4, 12. यथा द्यौरिन्द्रेण गर्भिणी 14, 9, 4, 21. — गर्भिणी schwanger, eine schwangere Frau AK. 2, 6, 1, 22. H. 1266. M. 3, 114. गर्भिणी तु द्विमासादिः 8, 407. 9, 173, 283. JĀGŪ. 1, 105. MBH. 3, 8843. 12, 13126. R. 1, 70, 30. 2, 110, 18. SUÇA. 1, 321, 21. 366, 16. trüchtig VARĀH. BRH. S. 66, 10. Mit Thiernamen compon. P. 2, 1, 71. गोगर्भिणी eine trüchtige Kuh Sch. गर्भिणीव्याकरणा n. oder °व्याकृति f. Ausbildung, Fortschritt der Schwangerschaft, ein Kapitel der Medicin SUÇA. 1, 366, 16; vgl. 9, 10. गर्भिण्यवेक्षण n. Pflege einer Schwangeren, Geburtshilfe TRIK. 2, 6, 11. — Vgl. बालगर्भिणी.

गर्भित्त (गर्भ, loc. von गर्भ, + त्त) adj. im Mutterleibe zufrieden so v. a. indolent gaṇa पात्रेसमितादि zu P. 2, 1, 48 und gaṇa पुक्तरिन्द्यादि zu 6, 2, 81.

गर्भेश्वर (गर्भ + ईश्वर) m. ein geborener Herrscher; davon nom. abstr. गर्भेश्वरता eine ererbte Herrscherwürde RĀGĀ-ṬAR. 5, 198. — Vgl. गर्भदान.

गर्भोत्पत्ति (गर्भ + उत्पत्ति) f. die Bildung der Leibesfrucht Verz. d. B. H. 283, 12.

गर्भोपघात (गर्भ + उप०) m. das Missrathen der Garbha (Bed. 3.) VANĀH. BRH. S. 21, 25.

गर्भोपघातिनी (wie eben) adj. f. eine Fehlgeburt machend, von einer Kuh AK. 2, 9, 70.

गर्भोपनिषद् (गर्भ + उप०) f. Titel einer Upanishad COLEBR. Misc. Ess. I, 90. 244. Ind. St. 1, 251. 302. 469. 2, 65. WEBER, Lit. 154. 160. 239.

गर्भ्य (von गर्भ) s. सगर्भ्य.

गर्भित् f. 1) eine Art Biene (?); davon गर्भित्त eine Art Honig P. 4. 3. 117, Sch. — 2) ein best. Gras UṆ. 1, 95. AK. 2, 4, 5, 31. eine Schlingpflanze (लता) MED. I. 107. Rohr (नड) ÇKDR. nach derselben Aut. Nach Einigen = vulg. गयना Vangueria spinosa Roxb. nach Andern = vulg. गटगट